



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **Ing. Bc. Z. K.**
zastoupený obecným zmocněncem T. L.
bytem H. 114, P.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a 460 01 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2020, č. j. OD 1148/19-2/67.1/19271/NL KULK 3517/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 1. 2020, č. j. OD 1148/19-2/67.1/19271/NL KULK 3517/2020, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 9. 2019, č. j. MUJI 431/2017/OD, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas dne 17. 2. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje (dále jen „správní orgán II. stupně“) ze dne 14. 1. 2020, č. j. OD 1148/19-2/67.1/19271/NL KULK 3517/2020. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byla mu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 26. 1. 2017, v 12:06 hodin, řídil na pozemní komunikaci I/14, v obci Jilemnice, část Hrabačov, ulici Vrchlabská u č. p. 1326, směr Vrchlabí, motorové vozidlo značky Škoda Superb, registrační značky, kdy překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou na 50 km/h. Měřicím zařízením RAMER 10C byla vozidlu naměřena rychlost 80 km/h. Při zvážení maximální možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla skutečná rychlost měřeného vozidla nejméně 77 km/h, čímž byla nejvyšší povolená rychlost překročena minimálně o 27 km/h.

II. Obsah žaloby

3. Předně žalobce namítá nezákonnost rozhodnutí z důvodu promlčení přestupku, kdy námitka promlčení byla uplatněna již v odvolání z počátku roku 2019, přičemž žalobce odkazoval na užití § 20 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Správní orgán II. stupně však tuto námitku zamítl s odkazem na § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Toto ustanovení je však v rozporu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, jak uvedl ve svém nálezu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, i Ústavní soud. Z uvedeného plyne, že rozhodnutí správního orgánu II. stupně je z důvodu promlčení nezákonné.
4. Dále žalobce namítal zkrácení na jeho právech, ke kterému mělo dojít tím, že jeho zmocněnci nebyla umožněna účast na ústním jednání, byť navrhoval náhradní datum jeho konání a z nařízeného jednání se řádně a včas omluvil.
5. Třetí z námitek žalobce zakládá na nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, jelikož dle názoru žalobce byly výpovědi policistů zcela vyvráceny.
6. Závěrem žalobce tvrdí, že došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces tím, že správním orgánem nebylo rozhodováno nestranně a objektivně, když nebyl zohledněn ani záznam celé události, ani návrhy na výslech dalších přímých svědků.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 6. 2020 odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. K otázce prekluze přestupku konstatoval, že nález Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, ve věci návrhu na zrušení § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky, byl vydán až po právní moci (15. 1. 2020) napadeného rozhodnutí. Proto je žalobce toho názoru, že postupoval v souladu s tehdy platnou právní úpravou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
9. Na základě Oznámení přestupku ze dne 27. 1. 2017 bylo přípisem ze dne 27. 2. 2017 zahájeno řízení o přestupku a nařízeno ústní jednání. Po jeho provedení vydal dne 7. 3. 2018 Městský úřad Jilemnice (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z výše specifikovaného přestupku. Na základě odvolání však bylo toto rozhodnutí správním orgánem II. stupně dne 15. 6. 2018 zrušeno. Po provedení dalšího dokazování vydal správní orgán I. stupně dne 10. 1. 2019 nové rozhodnutí ve věci, nevypořádal se však s námitkou podjatosti ze dne 3. 9. 2018. Proto rozhodnutím ze dne 24. 4. 2019 správní orgán II. stupně rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání. Správní orgán I. stupně proto znovu nařídil ústní jednání a dne 30. 9. 2019 ve věci rozhodl. Toto rozhodnutí dne 14. 1. 2020 správní orgán II. stupně v plném rozsahu potvrdil a odvolání žalobce zamítl.
10. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Podle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se: *„Na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele výhodnější.“*
12. Podle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky činí promlčecí doba u projednávaného přestupku 1 rok.
13. V ustanovení § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky je posléze stanoveno, že v případě přerušení promlčecí doby zaniká odpovědnost za takovýto přestupek nejpozději za 3 roky od jeho spáchání.
14. Naopak dle § 20 odst. 3 zákona o přestupcích stanovuje: *„Přerušením běhu lhůty pro projednání přestupku podle odstavce 1 začíná běh nové lhůty pro projednání přestupku; přestupek však nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky.“*
15. Jak plyne z komparace § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 20 odst. 3 zákona o přestupcích, s přihlédnutím k § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, je v projednávané věci nezbytně nutné aplikovat doby stanovené zákonem o přestupcích, neboť tyto jsou pro pachatele příznivější.
16. V posuzovaném případě byl přestupek spáchán dne 26. 1. 2017, tedy ještě za doby účinnosti předchozí právní úpravy přestupku. Napadené rozhodnutí však bylo vydáno až dne 14. 1. 2020, tedy téměř 3 roky od jeho spáchání. Tím byla překročena lhůta stanovená v § 20 odst. 3 zákona o přestupcích, čímž došlo k prekluzi protiprávního jednání žalobce. Nadto krajský soud doplňuje, že k prekluzi odpovědnosti za přestupek došlo již v řízení před správním orgánem I. stupně. Jak již bylo uvedeno, přestupek byl

spáchán dne 26. 1. 2017. Dne 27. 2. 2017 bylo zahájeno řízení, čímž došlo k přerušení běhu lhůty dle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích. Rozhodnutí správního orgánu, č. j. MUJI 431/2017/OD, bylo vydáno dne 7. 3. 2018, tedy až po uplynutí prekluzivní lhůty stanovené § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, která skončila dne 27. 2. 2018.

17. K námitce žalovaného, že jeho rozhodnutí bylo vydáno ještě před vyhlášením nálezů Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, a bylo tak postupováno v souladu s platnou právní úpravou, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 4 Afs 29/2020-52, kde Nejvyšší správní soud stanovil: „*To, že ke zrušení uvedeného ustanovení (§ 112 odst. 2 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky, pozn. krajského soudu) došlo až po vydání napadeného rozsudku totiž nic nemění na nezákonnosti napadeného rozsudku. Uvedené ustanovení přestupkového zákona sice bylo až do publikace nálezů sp. zn. Pl. ÚS 15/19 součástí právního řádu, jež před jeho formální derogací trval stav jeho rozporu s ústavním pořádkem, který měl být zjištěn již správními orgány, resp. krajským soudem. Pokud se tak nestalo, je ovšem povinností Nejvyššího správního soudu, aby zjednal nápravu. Ostatně, pokud by tak neučinil, muselo by být jeho rozhodnutí po právu zrušeno Ústavním soudem.*“ Vzhledem k výše uvedenému a ke skutečnosti, že má krajský soud, stejně jako Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku, za to, že i na nyní posuzované věci je třeba aplikovat závěry vyslovené Ústavním soudem v již citovaném nálezu, nemohla být námitka žalovaného, obsažená v jeho vyjádření k žalobě, posouzena jako relevantní.
18. Vzhledem k prekluzi přestupku se soud s dalšími žalobními body nevypořádával.

V. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí a předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nezákonnost. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem vázán (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 20. srpna 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně